

der sidder det ærede Medlem nær ikke blot i legemlig, men ogsaa i aandelig Henseende: Kommunerne vilde blive „afbankede“ ved Alderdomsforsørgelsesloven. Det skulde jeg dog mene var et ret betydeligt Fingerep paa, at man nærer den Frygt, at Alderdomsforsørgelsesloven vil tømme Kommunekasserne. Men det ærede Medlem fra Røge mener, at det er uberettiget, at jeg vil tillægge ham en saadan Udtalelse. Det er ganske rigtigt, at det ærede Medlem i Fjor indrettede sit Postulat saa snildt, at han i en vis Henseende fik det til at ligne Bøndernes gamle hedenste Gud Svantevit, der havde to Ansigter og saalebes kunde vende sig til to Sider paa en Gang. Det ærede Medlem anbragte sin Opfattelse om de skadelige Følger, som Alderdomsforsørgelsesloven kunde have, saa snildt, at han paa den ene Side kunde sige til Smaafolk: Der er ikke en Pille Rød paa det Ben; der bliver ikke noget ud af det, de trængende Smaafolk her i Landet vilde ikke saa underligt Udbytte ud af denne Alderdomsforsørgelseslov, og at han paa den anden Side kunde sige til Sogneraad og Kommuneraad: Tag eder i Agt for denne Lov, den kan foranledige en Udgift paa 10 Mill. Kroner aarlig for Kommunekassen. Ja, hvis den ærede Folkestingsmands Udsagn holdt Stik, saa vilde der kunne blive Tale om at tømme Kommunekasserne; thi det indrømmer jeg, at en saa stor Udgift kunne Kommunekasserne ikke bære i Njeblikket. Derfor sagde jeg, at det ærede Medlems Profeti holdt ikke Stik i saa Henseende, at den ikke er gaaet i Opfyldelse. Det ærede Medlem vilde gøre Alderdomsforsørgelsen til alt eller intet, men det har ikke holdt Stik. Alderdomsforsørgelsesloven ser ud til at ville træde ud i Livet som en ganske gavnlige og praktisk Foranstaltning, der ikke vil ødelægge Kommunekasserne; thi det er min Opfattelse, at i samme Grad, som Alderdomsunderstøttelsesloven i Forbindelse med den humane Fattiglov, som jo er vedtaget og vil træde i Kraft den 1ste Januari næste Aar, træder ud i Livet, i samme Grad vilde ganske naturligt de almindelige ordinære Fattigudgifter falde i Kommunerne, saa at det, man giver ud med den ene Haand, tager man ind med den anden. Det er jo saaledes, at efterhaanden som Tiden gaar, vil enhver fornuftig Kommunalbestyrelse sørge for at holde saa mange som muligt borte fra det offentlige Fattigvæsen, og at saa saa mange som muligt indløse under de humane Bestemmelser, der ere frukte i Fattigloven, dels ind under Alderdomsforsørgelsesloven, og da kunne naturligvis de offentlige Fattigvæsensud-

gifter falde i betydelig Grad. Jeg nærer altså ingen Frygt i den Henseende, og jeg har den Opfattelse, at Kommunerne nok vilde forstaa at ordne disse Forhold ret praktisk. Jeg gentager, at jeg for mit Vedkommende ikke kan se andet, end at Sogneraadene paa Landet have vist sig fuldt værdige til den Tillid, man har vist dem. — Se dette er nogle Prøver paa det, som det ærede Medlem fra Røge tillader sig at kalde urigtige Citater. Jeg skal ikke fortsætte videre, thi jeg anser det for at være mere end tilstrækkelig godtgjort herigennem, hvor ubesøjet det ærede Medlem fra Røge har været til at fare op paa en saadan Maade. Jeg skal indrømme, at faktisk set er det ret fornuftigt at bære sig saaledes ad, som det ærede Medlem har gjort; navnlig hvis vi stode paa et Folkemøde, vilde det være af stor Virkning; men her i denne Forsamling gør det ikke det Indtryk, thi denne Forsamling kan bedre bedømme en Debat mellem os om disse Ting. Men naar nu det ærede Medlem fra Røge er saa fed over, at man citerer ham urigtigt eller i hvert Fald mindrer rigtigt og hensynsfuldt, hvorfor tillod saa den ærede Rigsdagsmand sig at lægge Udtalelser, Anstuelser og Meninger ind i mine Udtalelser, som slet ikke ligge i dem, og som den ærede Rigsdagsmand ikke med den største Behændighed skal kunne saa indderi. Det ærede Medlem vilde paadutte mig, at jeg har talt om Befestningslagen, akkurat ligesom det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius), som vi nys hørte. Jeg antager, at det ærede Medlem fra Røge er den eneste, der har faaet den Opfattelse, at det ærede Medlem fra Storeheddinge og jeg talte ens; jeg haaber i hvert Fald, at han er den eneste. Jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem fra Røge, der begyndte sit første Foredrag med at forespørge, hvor den gamle Kultusminister var bleven af, begynder at blive noget generet ved det ærede Medlem fra Storeheddinge, der jo i forskellige Retninger er hans Meningsfælle, naar han hører ham udtale sig paa en saadan Maade, som den ærede forhenværende Kultusminister har udtalt sig ikke alene i et foregaaende Møde, men ogsaa i Dag. Jeg kan godt forstaa, at det kunde være faktisk fløgt, hvis man nu kunde saa mig slaaet sammen med det ærede Medlem fra Storeheddinge, men det vil næppe lykkes, og det skal der større Behændighed til end den Behændighed, hvor stor den end er, som det ærede Medlem er i Besiddelse af. Hvad har jeg da sagt, som det ærede Medlem mener i kunne slaa i Hartkorn med det ærede Medlem fra Storeheddinges Udtalelse?